

pozwu w niniejszej sprawie. Mógł zatem powołać wspomniane dowody w pozwie lub później, po zawiadomieniu go o braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i upominawczym.

Sąd oddalił także wniosek dowodowy pozwanej o przeprowadzenie dowodu z akt sprawy karnej sygn. akt D III-58/06 RSD 24/06 albowiem pozwana złożyła przedmiotowy wniosek dopiero w piśmie z 27 października 2006r., a powinna go wskazać już w odpowiedzi na pozew.

Sąd Okręgowy zważył, iż powód dochodzi zapłaty za wykonane zgodnie z umową prace. Pozwana w odpowiedzi na pozew nie zakwestionowała wykonania prac, zakwestionowała natomiast obowiązek zapłaty za wystawione faktury podnosząc, że uregulowała tę należność poprzez dokonywanie zaliczkowych wpłat w różnych formach, tj. gotówką z kasy i przelewami. Z tytułu dokonanych wpłat po stronie pozwanej powstała nadpłata w wysokości 46.052,94 zł.

W ocenie Sądu pozwana udowodniła fakt zapłaty dochodzonej przez powoda należności. Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda zmierzające do podważenia dowodów wpłaty z uwagi na prekluzję dowodową. Dowody zgłoszone przez powoda są reakcją na twierdzenia i dowody pozwanej zgłoszone w odpowiedzi na pozew, gdzie pozwana powołała się na rozliczenie z powodem zawarte w piśmie z 6 stycznia 2006 roku. Zdaniem Sądu rozliczenie to nie stanowi żadnej nowej nieznannej powodowi wcześniej okoliczności, gdyż nie tylko, że znał treść owego rozliczenia, a zatem argumenty pozwanej, ale i nie zajął co do nich stanowiska i nie ustosunkował się co do tych wyliczeń. Przedłożył wprawdzie własne rozliczenie, jednakże nie udowodnił, że doręczył je pozwanej.

W piśmie - „rozliczeniu wzajemnych usług za lata 2002-2005” z 6 stycznia 2006 roku pozwana wymienia wszystkie płatności zarówno gotówką jak i przelewem. Powód oświadczył, że do końca 2005 roku wiedział, że dowody przyjęcia gotówki są sfałszowane. Wytaczając powództwo musiał mieć świadomość, że pozwana broniąc się powoła się na sporządzone przez siebie rozliczenie.

Zatem - w ocenie Sądu Okręgowego - argument o sfałszowaniu podpisu znany był powodowi przed wytoczeniem pozwu i należało podnieść go w pozwie wraz ze stosownymi dowodami.

Sąd I instancji stanął więc na stanowisku, że pozwana dowiodła, iż zapłaciła powodowi należność dochodzoną pozwem, dołączając do odpowiedzi na pozew wyciągi bankowe i polecenia wypłaty.

Bez znaczenia jest natomiast okoliczność, że pozwana nie wskazała jakich konkretnie faktur dotyczą owe cząstkowe wpłaty. Skoro powód kwestionuje owe dowody twierdząc, że zaliczył wpłaty na poczet innych należności, to powinien tę okoliczność udowodnić zgodnie z regułą wynikającą z art. 6 kc. Dowodu, że dokonał zarachowania i wręczył pokwitowanie pozwanej powód nie przeprowadził.

Dokonane przez pozwaną wpłaty pokrywają z nadwyżką należności z wystawionych przez powoda faktur, a zatem w ocenie Sądu Okręgowego należało powództwo oddalić.

We wniesionej apelacji powód „ELMOT” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Nowem zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w całości domagając się jego uchylecia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie zmiany tego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa.

Skarżący zarzucił:

- I. naruszenie art. 316 kpc poprzez nierozpoznanie istoty sprawy, tj. zgłoszonego przez powoda roszczenia;
- II. naruszenie art. 479¹² § 1 kpc, poprzez uznanie, iż:
 - a) powód w pozwie nie podał wszystkich twierdzeń oraz dowodów na ich poparcie, możliwych do przywołania w chwili wniesienia pozwu;
 - b) powołanie przez powoda w pozwie twierdzeń w zakresie fałszu dokumentów oraz zgłoszenie wniosków dowodowych w tym zakresie na dzień wniesienia pozwu było możliwe;
 - c) powołanie dowodów takich jak dowód z akt sprawy karnej prowadzonej przez Komendę Wojewódzką Policji w Gdańsku Wydział Dochodzeniowo-Śledczy pod sygn. akt: D III 58/06 RSD 24/06 - możliwe było przed złożeniem przez pozwaną odpowiedzi na pozew, w której to odpowiedzi pozwana wskazała, iż takie postępowanie się toczy;
- III. naruszenie art. 177 § 1 pkt. 4 kpc, poprzez jego niezastosowanie;
- IV. naruszenie art. 479¹² § 4 kpc, poprzez jego niezastosowanie;
- V. rażące naruszenie art. 451 kc, poprzez jego błędne zastosowanie, a wyrażające się w uznaniu, iż wierzyciel nie skorzystał z uprawnienia z art. 451 § 2 kc;
- VI. naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 233 § 1 kpc i dokonanie oceny zebranego materiału dowodowego w sposób dowolny, niezgodny z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego;
- VII. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę skarżonego orzeczenia, wyrażający się w uznaniu, iż:

- a) pozwana udzielała systematycznie zaliczek na poczet przyszłego wynagrodzenia za wykonane prace, podczas gdy płatności pozwanej dokonywane były w większości za prace już wykonane;
- b) pozwana wpłaciła, w związku z wykonaniem przez powoda robót dociepleniowych zgodnie z umową z dnia 24.09.2002r., zaliczki w łącznej kwocie 1.794.201,85 zł, podczas gdy sama pozwana przyznaje, iż w ramach tej sumy wpłacona przez pozwana kwota 228.147,81 zł nie ma żadnego związku z rozliczeniami stron z tytułu w/w umowy;

VIII. rażąco naruszenie art. 232 zd. 2 kpc w zw. z art. 278 § 1 kpc, poprzez jego niezastosowanie, mimo iż przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego było niezbędne dla właściwej oceny zasadności wytoczonego powództwa;

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powoda zasługuje na uwzględnienie.

W szczególności uzasadniony okazał się zarzut naruszenia przez Sąd I instancji art. 479¹² § 1 kpc poprzez uznanie, że powód już w pozwie miał obowiązek podnieść zarzuty dotyczące sfałszowania pokwitowań odbioru pieniędzy i przedstawić na te okoliczności dowody.

Przewidziana w art. 479¹² § 1 kpc prekluzja dowodowa odnosi się przede wszystkim do twierdzeń i dowodów dotyczących bezpośrednio dochodzonego w pozwie roszczenia. Zakres obowiązku strony powodowej w sprawie gospodarczej jest niezależny od tego jakie stanowisko w sprawie zajmie pozwany. Winien on zatem wskazać już w pozwie te twierdzenia i powołać dowody na ich poparcie, które uzasadniają żądanie pozwu. Prekluzja nie obejmuje jednak twierdzeń i dowodów zgłoszonych jedynie w celu odparcia ewentualnych zarzutów